

Cehennem meleklerinin sayısı

Vahdettin Akyıl: “Müddessir Sûresinde ‘Cehennem meleklerinin sayısının 19 oluşu kâfirler için bir imtihandır’ buyruluyor. Bu ne demektir?”

Müddessir Sûresi Mekke’de nazil olmuştur. Mekke’nin azılı müşriklerinin Peygamber Efendimiz’e (asm) inanmamakla birlikte düşmanlıklarından vazgeçmemeleri üzerine onlara Cehennemin şiddetini hatırlatan şiddetli bir sûredir. O zamanın azılı düşmanlarından birisi Velid bin Muğire, diğeri Ebu Cehil’dir. On Dokuzuncu Mektub’da her iki müşrikin Peygamber Efendimiz’e (asm) düşmanca tutumlarına ve Peygamber Efendimiz’in (asm) bu düşmanlıklardan mucize olarak kurtuluşlarına sıkça yer verilir. Meselâ: Velid bin Muğire eline büyük bir taş alıp secdede iken Peygamber Efendimiz’e (asm) vurmaya kast etmiştir. Bu niyetle eli taşlı olarak Kâbe’ye girer. O sırada Peygamber Efendimiz (asm) namaz kılmaktadır. Velid bin Muğire’nin gözü birden kapanır. Hiçbir şey göremez hale gelir. Peygamber Efendimiz (asm) namazdan çıkıncaya kadar gözleri kapalı kalır.¹

Velid bin Muğire deniz gibi çok malı bulunan, zengin ve servet sahibi bir kimseydi. Cennetin vasıflarını işitince öyle kibirlenmişti ki, burun kıvrarak, “Muhammed doğru söylüyor ise Cennet benim için yaratılmış demektir” demişti. İşte Cenâb-ı Allah, Müddessir Sûresinin 11. âyetinden 30. âyetine kadar Velid bin Muğire ve tüm kibir sahiplerine cevap veriyor: “Kendisini yapayalnız yarattığım şu adamı bana bırak. Ben ona hesapsız mal verdim. Hem gözü önünde duran oğullar verdim. Sonra da tama eder ki daha artırayım. Hayır! Çünkü o bizim âyetlerimize karşı alabildiğine inatçı kesildi. Ben de onu pek zorlu bir azaba süreceğim. Çünkü o düşündü, ölçtü, biçti. Kahrolası nasıl da ölçtü, biçti. Sonra kahrolası nasıl da ölçtü biçti. Sonra baktı. Sonra kaşını çattı, suratını astı. Sonra ardına döndü ve büyüklük tasladı da, ‘Bu’ dedi, ‘Başka şey değil, eskilerce öğretilen sihirdir. Bu beşer sözünden başka bir şey değildir.’ Onu Ben cehenneme sürükleyip atacağım. Cehennem nedir, sen bilir misin? O ne yaşatır, ne de ölüme terk eder. O, insana susamıştır. Üzerinde on dokuz vardır.”²

On dokuz rakamı bu son âyette telaffuz edilir ve on dokuzun neye ait olduğu belirtilmez. Bu âyeti işittiğinde Ebû Cehil Cehennemi on dokuz adam bekliyor sanmış ve alay etmişti. Yanındakilere demişti ki: “Anaları ağlayasicalar! Muhammed’i işitiyorum da, size Cehennem bekçilerinin on dokuz olduğunu haber veriyor. Sizler

ise demir pehlivanlarsınız! Sizin her onunuz onlardan bir adamı yakalamaktan aciz misiniz? Ne duruyorsunuz?”

Ebu'l-Eşedd ibn-i Üseyd İbn-i Kelede çok kuvvetli, yırtıcı, vahşî ve korkunç bir adamdı.

“Ben onlardan on yedisinin hakkından gelirim! Siz de ikisinin hakkından geliverin de bu işi bitirelim!” dedi.

İşte müşriklerin bu konuşmaları üzerine 31. âyet nazil oldu. Âyet, o on dokuzu açıklar mahiyettedir. Âyete göre on dokuz bekçi adam değil, meleklerden, yani güç yetirilemez zebanilerdendir. Âyet şöyledir: “Biz, Cehennemini görevlilerini meleklerden kıldık. Onların sayısını, inkâr edenler için bir imtihan vesilesi yaptık ki kendilerine kitap verilenler kesin olarak bilsinler, iman edenlerin imanı artsın, kendilerine kitap verilenler ve mü'minler şüpheyne düşmesin, kalplerinde bir hastalık bulunanlar ile kâfirler, 'Allah, örnek olarak bununla neyi anlatmak istedi?' desinler.”³

On dokuz rakamının, reisleri Malik olan Cehennem zebanilerinin sayısı olduğu, en azından Cehennemle ilgili bazı hakikatlerin ipucunu taşıdığı konusunda görüş birliği vardır. Bununla beraber, on dokuz sayısı müstakil bir âyette geldiğinden; bu konuda haddi aşan yorumlara girmeyip, Allah'ın muradına teslim olmak ve “Allah neyi murad etmişse haktır ve gerçektir” diye iman etmek daha salim gözüktüyor. Çünkü imtihan bunu gerektiriyor.

Fakat müşrikler bu konuda ileri geri yorumlar yapmışlar, âyeti ana hedefinden saptırmak istemişlerdir. Oysa yapılması gereken, bu rakamı bir imtihan vesilesi saymalı; bu rakamla ilgili olarak Kur'ân ruhuna aykırı yorumlar yapmaktan kaçınmalı, bu konuda Allah'ın muradına teslim olmalıdır.

Dipnotlar:

1- Mektubat, s. 275;

2- Müddessir Suresi: 11-30;

3- Müddessir Suresi: 31